

ങ്ങിനെ ഇതു വിഷയത്താൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് ശ്രേയസ്സുണ്ടാകുന്നുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗവണ്മെന്റിന് ഇതിൽ പ്രാതികൂലപരിപ്ലന്നം, ഇതു സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട റെവന്യൂ മെമ്പർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു.

ഇതു അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനോടു് ഒരു സുഗതി, ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നുള്ളതു് ഇതു വളരെ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള കരാർ നിർവ്വഹിക്കേണ്ട കാര്യമാണെന്നാണു്. ഒരു ജിയാളജിക്കൽ സർവ്വേ വളരെ പരിചയവു വളരെ ഭാഗനാശകതിയും വളരെ ബുദ്ധിശക്തിയുമുള്ള ആളുകൾ നടത്തിയാലേ അതുകൊണ്ടു രാജ്യത്തിനു വല്ല ഗുണവുമുണ്ടാകുവാനുള്ള വഴിയുണ്ടാകയുള്ളു. അല്ലാതെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ രണ്ടുമുന്നകൊല്ലം പഠിച്ച പുതിയതായി പുറത്തുവരുന്നവരെക്കൊണ്ടു ജിയാളജിക്കൽ സർവ്വേ നടത്തി പ്രമേയകർമാവിന്റെ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റാമെന്നു ഗവണ്മെണ്ടു വിചാരിക്കയതു്. അതു നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളെ കരളാക്കി വിഷമത്തിലെത്തിക്കുകയേ ചെയ്യയുള്ളു. അതിനാൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു് ഒരു സർവ്വേയ്ക്കു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു വളരെ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ആളുകളെ നിയമിക്കുകയും, അവർ അതുകൊണ്ടു രാജ്യത്തിനു ഗുണമുണ്ടെന്നു ഞങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയും വേണം. ചിലർക്കു് ഉദ്യോഗം കൊടുക്കാനായി ചില ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ നടപ്പിലാക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു കപ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ടു്. അതു് ഈ കാര്യത്തിലെടുക്കരുതെന്നു് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): Since the Government have accepted the resolution, I have nothing more to say on this matter. I thank the Government for the acceptance and also for the unanimous support I got.

The resolution was accepted by Government.

3. Appointment of Village Menons and Parvathiakarans.

Mr. K. R. Viswambharan (Ezhuvas-Talappalli): This Council recommends to the Government to transfer the power of appointments to the posts of village menons and parvathiakarans from the Diwan Peishkar to the Staff Selection Board.

ഇതാണെന്റെ പ്രമേയം. കഴിഞ്ഞ നിയമസഭാ സമ്മേളനത്തിൽ വില്ലേജ് പാർട്ടിക്ലാർനന്മാരുടേയും മേനോന്മാരുടേയും നിയമനം സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡാതീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സമുദായപ്രാതിനിധ്യവ്യവസ്ഥകളോടു കൂടി ചേണമെന്നു തുണ്ണിവേരൂർ തെക്കേ മെമ്പർ ശ്രീമാൻ ഇയ്യണ്ണി ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതു നിയമസഭ പാസ്സാക്കിയെങ്കിലും കൊച്ചി ഗവണ്മെണ്ടു നിരസിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. എന്നാൽ എന്റെ പ്രമേയം അതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണെന്നു് ആദ്യമേ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ശ്രീമാൻ ഇയ്യണ്ണി അവർകളുടെ പ്രമേയം സാമുദായികപ്രാതിനിധ്യതത്വമനുസരിച്ചു നിയമനങ്ങൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടു മേലധികാരിയാണെന്നു നൽകണമെന്നാണു്. അതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ആ നിയമനങ്ങൾ ഭക്ഷ, സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ പരിധിയിൽ പെടുത്തണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഈ നിയമസഭയിൽ സമുദായപ്രാതിനിധ്യതത്വത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകം ഒരു പ്രസ്ഥനത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. ഇവിടത്തെ എല്ലാ ഉദ്യോഗങ്ങളും ഈ തത്വമനുസരിച്ചു നടത്തേണ്ടതാണു്. ഈ ഉദ്യോഗങ്ങൾ മാത്രം

കൊച്ചി രാജ്യത്തിൽ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി ൩൦൦-ൽ അധികമുണ്ടെന്നാണെന്റെ അറിവ്. ഈ ഉദ്യോഗങ്ങളെ മാത്രം സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ പരിധിയിൽ നിന്ന് ഒഴിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ദിവാൻപേഷ്കാർമാർക്കു ഇതിനു സാധാരണയായി പറയാറുള്ള മറുപടിയിൽ പ്രധാനമായതിനു ഞാൻ സമാധാനം പറയാൻ ശ്രമിക്കാം. നോമതായി ഈ തരം ഉദ്യോഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം വില്ലേജുകളിൽ പരിചയമുള്ള ആളുകൾക്കു കൊടുത്താലെ നികുതി പിരിവു ശരിയു നടക്കുകയുള്ളവെന്നാണ്. എന്നാൽ കൊച്ചി രാജ്യത്തിൽ നികുതി പിരിക്കാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു വിഷമമുള്ളതായി കേട്ടിട്ടില്ല. ഗവണ്മെണ്ടിലേക്കു നികുതി കൊടുക്കണമെന്നും അതു അതതു സമയങ്ങളിൽ കൊടുക്കണമെന്നും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ എല്ലാപേർക്കു ധരിയാവുന്നതാകയാൽ രസീതുപസ്തകവുമായി നികുതിദായകനെ സമീപിക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേകപരിചയം വേണ്ട. ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂ മെമ്പറുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലേയും ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം അതതു ദേശക്കാർതന്നെ നടത്തണമെന്നു വാദിക്കേണ്ടിവരും.

പിന്നൊരു കാര്യം പറയുന്നതു ഈ ഉദ്യോഗങ്ങൾ പാരമ്പര്യം വഴിക്കു കൊടുക്കണമെന്നാണ്. പാരമ്പര്യവഴിക്കു ഉദ്യോഗവിതരണം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അതിനെ എത്രക്കേണ്ടതാണ്. പാരമ്പര്യവഴിക്കുള്ള ഉദ്യോഗവിതരണസമ്പ്രദായം നിരന്തരമാക്കണം. അതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ ദേശീയബോധത്തിനെതിരായെന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. അതിനാൽ പാരമ്പര്യവഴിക്കു ഈ വക ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്നു നിബന്ധിക്കുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ ഈ കാലത്തു ഗവണ്മെണ്ടുദ്യോഗങ്ങളിൽ അധികം കയറാൻ വകയില്ലാത്ത സമുദായങ്ങളോടു ചെയ്യുന്ന അനിതിയാണ്. ഇതിനു യോഗ്യതയുള്ളവർ എല്ലാ സമുദായത്തിലുമുണ്ട്. എന്നതന്നെയല്ല ഈ ഉദ്യോഗവിതരണം കൂടി സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ അധികാരപരിധിയിലുൾപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം, ഇതിനു ചില സമുദായങ്ങളിൽനിന്നു യോഗ്യതയുള്ളവരെ കിട്ടാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽതന്നെ അവർക്കു സമുദായപ്രാതിനിധ്യതത്വപരസരിച്ചു മാത്രം ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളിൽ കൂടുതൽ ഉദ്യോഗങ്ങൾ കിട്ടാനും സാധിക്കും.

ഈ പ്രമേയം അംഗീകരിക്കാതിരിക്കാൻ ഗവണ്മെണ്ടിനു ന്യായമായ ഒരു സമാധാനവും പറയാനില്ലെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. അതിനാൽ ഈ സഭ കൊച്ചി ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ സമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രഖ്യാപിതനയത്തെ വിപുലപ്പെടുത്താനും, രാജ്യത്തിലെ സമുദായങ്ങളോടു നിതി ചെയ്യുവാനും വേണ്ടി ഈ പ്രമേയം സ്വീകരിക്കണമെന്നും, ശ്രീമാൻ ഇയ്യപ്പി അമ്പർകുളുടെ പ്രമേയത്തിനു കൊടുത്ത സ്വീകരണത്തിൽനിന്നു വിഭിന്നമായ ഒരു സ്വീകരണം എന്റെ പ്രമേയത്തിനു ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു കൊടുക്കണമെന്നും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar): This resolution has not come up before this House for the first time, and as the hon'ble member very correctly pointed out all that could be possibly said by the Government have been reached by them. His attempt to-day has been to point out that the replies given by the Government have not been satisfactory; so that my task to-day will be to restate my propositions and examine them once

APPOINTMENT OF VILLAGE MENONS AND PARVATHIAKARANS 541

more in the light of the criticisms now levelled against them. The resolution has been upon the necessity of extending the principle of communal representation to these Parvathiams and no more. The simple question before the House is therefore whether this principle of communal representation urged either in the manner in which it has been urged by Mr. C. R. Iyyunni, that is to say, the communal ratio should be preserved still keeping it within the powers of the Diwan Peishkar—that is one method—or as the hon'ble mover wants it, whether taking it entirely out of the Diwan Peishkar's hands and giving it to the Staff Selection Board which is a body concerned with appointments to other services in the State, should be adopted. The difficulties in the way of the Government accepting this on a matter of principle are the following: One is, we must have certain guiding principles in the matter of these appointments of Parvathiams otherwise known as Adhikaries in British parts. There must be some definite qualifications for this post. There can be no doubt of that. The question is what are the qualifications which you would expect or insist in a Parvathiam. The Government's position is that it is not correct to say that all that is required is either a S. S. L. C. or an equivalent academical qualification. It is absolutely impossible to get, in my own view as well, as experienced efficient Parvathiams who will know how to discharge the duties expected of them carefully and thoroughly, merely by insisting upon academical qualifications, from which even at best only a presumption could be drawn that the possessor of such a degree or qualification might be fit to discharge their duties. The S. S. L. C. qualification or Intermediate pass is no passport to the post of Parvathiam. In fact there are indications that the higher the educational qualifications the less in some instances the efficiency in the matter of intimate knowledge with respect to the villagers; that is however another matter. I need not go to that question. But can we merely rest content with a S. S. L. C. or a Graduate for the purpose of a Village Parvathiam? Now what are the qualifications really necessary? In the first place, as far as possible, the person should be of that village. Can a man from another village possessing these qualifications discharge his duties thoroughly? No doubt the rules say that he should have a survey training which is obligatory. This is to check the work of the Menons who have to survey certain lands, to sign sub-division sketches, etc. Leave alone the question of survey training which is after all a secondary matter. So far as Parvathiams are concerned the great thing which you insist upon his possessing, is the capacity to govern that village in a way in which you expect that village to be governed. The hon'ble member was I think mistaken in thinking that collection alone is his duty. Collection duty no doubt is the paramount

duty. There is the other duty of coming into intimate contact with the villagers. For instance he should have a working knowledge of what to do when a quarrying application is presented before him. He should be present at the spot, to hear complaints; he should be able to know the onset of seasons, he should have an intimate knowledge of the kind of vegetables that are cultivated in the village, he should be familiar with the cattle, farming implements, he is expected to prepare the cattle census etc., in the village and so on. Every important item of duty rests with the Village Parvathiams. He should have first hand information and knowledge of the conditions of the village. We are not postulating for anything out of the ordinary. Above all he must be a person residing in the village, and he must report all unusual occurrences. If he fails to report an accidental death he is taken to task and the great object which underlies all these occurrence reports to Government is also apparent. All these things can only be done if the Parvathiam resides in the village. It is with a view to achieve this purpose that the Government laid down certain rules. As the rules now stand the first thing that the Government insist is that he must be a man of some influence, a man of some substance in that village. If possible he should be a prominent pattadar in the village. At any rate he should be a man commanding some influence in that village. Then only the tax-payers will place some reliance upon his words. That is the first thing. All these things were made clear by the Government during the time of the last order.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): May I know, Sir, whether the Adhikari in British parts are transferred from one place to another and whether in Cochin Parvathikarans are transferred from one place to another?

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): Adhikaries are not generally transferred. Here also Parvathiams are never transferred except as a matter of punishment. There are certain offences which may not merit the extreme punishment of dismissal. In such circumstances transfers might take place. I do not deny that.

Mr. V. K. Krishnankutty (*Ezhuvas-Trichur*): In that case the Government will stand to suffer on account of such punishments.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): The general principle is kept in view, after these rules were issued in 1106 that as far as possible Parvathiams are not generally transferred from one place to another.

Mr. C. R. Iyyunni (Trichur-South) : Can we take it that if a person is transferred from one place to another it is as a matter of punishment and nothing else ?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar) : With respect of Parvathiams appointed under the previous rules they do not seem to be attached to any particular village, and when they are transferred now care is taken to send them back to their own villages. The new rules came into operation in the year 1100.

Mr. C. R. Iyyunni (Trichur-South) : The principle came into force only in 1106 ?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar) : Definite written rules came into force in the year 1100.

Mr. K. R. Viswambharan (Ezhuvas-Talappalli) : Where are these rules incorporated ?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar) : It is incorporated in the administrative orders.

Mr. K. R. Viswambharan (Ezhuvas-Talappalli) : Is it not incorporated in the Revenue Manual ?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar) : No. It was brought into force during the time of Diwan Mr. Narayana Menon i. e., in 1100.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : ഈ വിദ്യഭ്യാസ മുൻസിഫ്, അധികാരിയും, എന്ന രണ്ടും ഒന്നാണോ ?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്ചുതമേനോൻ : അതെ.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : ഇവർ 66 വയസ്സ് തികയുമ്പോൾ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയണമെന്നുണ്ടോ ?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar) : Until a very recent pronouncement of the Government there was no such rule. Even now there is no absolute rule that they should be retired after 55 years. When these new rules that they should be selected as far as possible, keeping in mind the principle of heredity, were introduced, the rule regarding age was dispensed with and pension also was stopped. The rules as they now stand say that they should be men of position in the village. Then there were representations from School finals and Intermediates. Diwan Mr. Herbert issued a circular to the then Diwan Peishkar, that their case also might be considered if they possess the other general qualifications for instance residence in the village. But it was distinctly laid down that in the case of these people such appointments should not be considered a stepping stone to other appointments. For these

School finals wanted to come in and seek to be promoted as clerks. The Diwan therefore made it clear that once they come for the field, the knowledge that they acquire should not be wasted by their seeking frequent promotions. These are the rules as matters now stand.

With respect to Menons apart from their being men of the village and being in a position to trace out everyday encroachments in the village, etc., it was also laid down that survey test was obligatory. The Government have now ordered that in making appointments the communal principles also, should as far as possible be kept in view. I may assure the House that I have been trying my best to observe these rules and so far, if I simply name the permanent appointments which I have made I can convince the House that there has been no case where the claims of the communities have not been kept in view. I have not made any distinctions of caste, colour or creed, in the matter of making appointments.

മി. കെ. എസ്. പണിക്കർ : ബ്രിട്ടീഷിലെ രീതി ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുന്നതും ഇവിടെയും ജുഡീഷ്യൽ പവർ കൊടുക്കുമോ?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar) : Here there is a complete separation of the revenue and the judicial functions right from the Diwan Peishkar down to the Parvathiam, so that the Parvathiam is not given judicial and criminal powers here.

Mr. C. R. Iyyunni (Trichur-South) : In view of the statement that was made by the hon'ble member for Revenue that this principle is as much as possible taken into consideration when appointments are made may I know what exactly is the objection to accept the resolution?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar) : If the appointment power is given to the Staff Selection Board working difficulties will ensue. Suppose a certain proportion is given a certain community and there is a dearth of candidates in that community. What happens? For example there is absolutely no Christian in Chittur who has come forward. When I appoint 4 Nayers I am bound to appoint a Christian and it might be that another caste man is the best man in a village, so that you are compelling the Government to be content with the second best man.

Mr. C. R. Iyyunni (Trichur-South) : What I suggest is the question of ratio.

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar) : Suppose the ratio is 4:1. Should it not be put into force here? It will mean

that in some villages in Cochin you will have to be content with the second best man. I submit regard being had to the duties of the Parvathiam it can only be in the way in which we have it, because if you give it to the Staff Selection Board you have to presume that the Staff Selection Board would have the necessary materials for knowing whether the candidate has the necessary influence in the village to get the collections. All that the Staff Selection Board could possibly do is probably to examine whether he is academically qualified or at the most whether he has got a patta standing in his name. What exactly is his standing in the village, what exactly is his grit for collection work are all matters which will not come to the notice of the Staff Selection Board. That is not the case with other appointments. The other appointments are guided by special considerations regard being had to the special duties which they are asked to do. It is on that principle that the Government are unable to accept the resolution. But they have given instructions to the head of the Department to bear these principles in mind whenever he makes appointments.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Are the Government aware that in the neighbouring State of Travancore residential qualification is not a qualification in the matter of appointment as Parvathiam?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar): In the neighbouring State of Travancore the post is pensionable.

Mr. C. R. Iyyunni (Trichur-South): You insist upon residential qualification to be accepted as the general rule. A Parvathiam in Travancore who has to do the work as in Cochin need not have that qualification;

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar): It is a general rule. I do not say that the duties of Parvathiam cannot be attended to by men who live outside the village. But what I say is that there are facilities in the Parvathiam being of that village. There are facilities in the general rule being kept. He should have at least a house. He must be available to report extraordinary occurrences. He should be available to check encroachments.

Then again suppose a vacancy occurs. Practically the Board cannot meet every day. They meet once or twice a month. If the vacancy is during the collection period you will have to leave the appointment power to the Head of the Department since the Board cannot meet to make that appointment.

Mr. K. R. Viswambharan (Ezhuvas-Talappalli): Are there not cases where Menons are put in-charge?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar): It is not a usual occurrence. There are cases where Menons are given charge but it is to test the work of the Menons and see how his duties are discharged with a view to his eventual confirmation as Parvathiam. I know the cases which you are referring to, there are one or two cases like that. I am upon the question of the wisdom of the general rule which says that regard being had to their duties only residents of the village would be the best men for that village. And if you insist to accept the wisdom of that rule it has to be considered whether it is wise to leave it to the Staff Selection Board to make the selection merely because it may conduce more to communal representation. But if communal representation is not in practice suffering, why should the general principle be relaxed merely to satisfy a rigid adherence to the general principle in all cases. That has been the position of the Government.

Mr. C. R. Iyyunni (Trichur-South): Will the Government be kind enough to publish the names of the persons who are appointed either temporarily or permanently from this date onwards so that we may know whether real justice is being done?

Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar): A report was called for from me and I reported to the effect that I have absolutely no objection for it. I have made it plain to the Government that all my appointments might be published by the Government. Orders are pending on the same.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : ഇപ്പോൾ ദിവാൻ പേഷ്കർ വർകൾ സമുദായ പ്രാതിനിധ്യമനുസരിച്ച് നിയമനങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതല്ല നോക്കുവാനുള്ളത്. അദ്ദേഹം അതു ശരിക്കു നോക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ഞങ്ങൾക്കു വാദമില്ല. സ്റ്റാഫ് സിലക്ട്ഷൻ ബോർഡു ഏല്പിച്ചതയ്ക്ക് എത്ര തത്വമനുസരിച്ചാണോ ആ തത്വം ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ പ്രയോഗിക്കാതെ വരരുത്. പേഷ്കർ പാർട്ടികളുടെ ബ്രിട്ടീഷ് ന്യൂയിലെ അധികാരികളോട് സാമ്യപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അത്രമാത്രമേ ഇപ്പോൾ വാദമുള്ളൂ. ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലെ അധികാരിമാരുടെ നിലയ്ക്ക് പാർട്ടിയാർന്മാർക്കുള്ളതെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അതു ശരിയല്ല. പണ്ടു അധികാരികൾ അതതു പ്രദേശത്തെ ഏകാധിപതികളായിരുന്നു. അവരെ നിയമിക്കുന്നതിൽ നോക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ള യോഗ്യതകളൊന്നും പാർട്ടിയാർന്മാരുടെ നിയമനത്തിൽ നോക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പാർട്ടിയാർന്മാർ സ്ഥലത്തു സ്ഥാധിനവും പരിചയവും ഉള്ളവരായിരിക്കണമെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് അവർ അതതു സ്ഥലത്തുള്ളവർതന്നെ ആയിരിക്കണമത്രെ. ഇപ്പോഴത്തെ പാർട്ടിയാർന്മാരിൽ എത്ര ശതമാനം അതതു സ്ഥലത്തുള്ളവർ ഉണ്ടായിരിക്കും. പാർട്ടിയാർന്മാർക്കു ആവശ്യമായ പരിചയം എവിടെ വെച്ചാലും അവർ വേണം സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളും. പാർട്ടിയാർന്മാരുടെ നിയമനം സംബന്ധിച്ച പ്രത്യേക യോഗ്യതകൾ നോക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇടക്കുപറ്റത്തുണ്ടായതാണെന്നു കാണുന്നു. അതു എന്നുമുതലാണ്?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്ചുതമേനോൻ : മം ൦ ൩ -ൽ ആണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. അച്ചുപ്പൻ : ഇതിൽനിന്നു കൊച്ചിതവമെണ്ണ് പ്പന്നോക്കം പോകയാണെന്നു വരുന്നു. പാരമ്പര്യമായി പാവ്യത്വാരന്മാരെ നിയമിക്കണമെന്നുള്ളതു തെറ്റായ ഏല്പാടാണ്. പാരമ്പര്യനിയമനത്തിന്നു ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിൽതന്നെ എതിരായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ വാദിക്കുന്ന പ്രധാനതത്വം ചില ജാതിക്കാർക്കു പാവ്യത്വം ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കു തടസ്സമുണ്ടെന്നുള്ള നടപടി വരുത്തുവാനുള്ള ശ്രമം തടയണമെന്നുള്ളതാണ്.

Mr. K. Achyuta Menon (*Diwan Peishkar*): The order says that they should be selected with a view to heredity.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): I have been asked by the Leader of our party to explain our position with regard to this matter. I may state from the outset that in the matter of vote we are going to be neutral but that does not for a moment mean that we agree with the arguments advanced by the hon'ble Revenue member nor does it mean that we have no protest against the attitude of the Government taken with regard to the resolution that was moved and passed by this House last time, I mean Mr. Iyyunni's resolution. It would appear that the hon'ble member for Revenue was first basing his arguments against the very principle of following the communal rotation. They have been arguments which have been advanced on the floor of this House and on the floors of several other legislatures. Before the principle of communal representation came into existence these arguments were applied not only to Village Parvathiams but to the teachers and even to the Judges. Sir, the hon'ble member for Revenue says that residential qualification is a necessary qualification for the appointment of Parvathiams especially because he has to collect taxes, he has to collect statistics with regard to cattle and many other pieces of information. Sir, I would ask the hon'ble Revenue member whether the Parvathiams today are collecting taxes because of their great influence, or because of the law that protects them? Does the hon'ble member for Revenue mean to say that the taxes collected in Cochin come because a particular Parvathiam is influential? Or again does the hon'ble Revenue member say that if anybody fails to pay taxes he will decline to take coercive steps against the taxpayer in accordance with the provisions of law? I suppose that argument is of little weight.

I would, on the other hand point out that as a Parvathiam belonging to a particular locality or village will have so many friends, relatives and neighbours he will naturally be tempted as far as possible not to molest his friends. The effect will be that when the tax is not paid by his relatives and neighbours he will take more time to enforce collection with the

result that the collection of the taxes will be belated rather than expedited. I would think therefore that this would be the last argument to be advanced in opposing this resolution. I would further point out that the analogy drawn between the Adhikaries of British and Parvathiakarans of Cochin State does not apply to this case. An Adhikari of British parts is something like a Panchayat-dar of Cochin. They are expected not only to collect taxes but they are even given judicial powers and they are expected to know the whereabouts of the people of the locality. Will the Government argue that our Parvathiams are also given judicial powers or they ought to be given such powers? There was a time when the Adhikaries possessed even power of administration of the criminal law. It was these particular aspects which were related to the Adhikaries that required the Government to insist upon the appointment of the Adhikari being residents of a particular locality. No such rule with regard to this matter is in force here nor is there any necessity for this. If the Travancore Government which transfers Parvathiams from Cape Comerin to Parur are able to successfully collect the taxes I cannot understand why our Government should insist upon an anti-deluvian principle and say we want resident Parvathiams. If there is law in the land to compel people to pay tax apply that law. Do not have any mercy. The mercy should come in moulding the law, and not in the application of the law because law is not meant for particular persons or a particular community. It is meant for all people. If that is so, so long as there is law, I hope that the Diwan Peishkar should be the very first person to see that the law is put into force irrespective of the fact whether his subordinates are natives or influential. I therefore think that this argument will not serve our purpose. I may also further draw one or two more analogies. One is that in the matter of collecting tax you have got to-day bill collectors in Municipalities and the Health Department. Does the Government for a moment mean to say that these people who do not belong to that particular village or town as the case may be cannot collect taxes? If this principle is to be followed it should be applied with a greater force in the Police Department because we would expect a Policeman to be more in touch with the villagers, know their character, and whereabouts of individuals. I have heard that it is a custom in London that the Police should know every nook and corner of the place where he is posted. He should be in a position to direct to whichever place anybody wants directions. That does not mean that the Police appointed by the Government should be a resident of that particular village. I believe, Sir, that these local principles cannot survive. I only point out to the Government that it is

high time that this anti-deluvian principle should be given up. Our Government has already paved the path to set at rest these disquieting questions in having taken that bold step of venturing upon a solution of this problem. It is not for any particular department to once again cling to advance these arguments which have been washed or flooded away. In view of these facts, Sir, we can never agree to the arguments advanced by the hon'ble member for Revenue. I may also state that the Treasury Bench should feel highly thankful to Mr. Iyyunni and also to the mover of this resolution because these resolutions are brought with a view to see that our Government servants are above suspicion like the Judges of England. I say that any Government servant ought to be thankful for such a resolution in as much as it enables him to be free from any criticism or chances of criticisms so far as his appointments are concerned. It does not matter whether the Diwan Peishkar is a Christian or a Hindu. If to-day Mr. Komattil Achyuta Menon appoints a few Nayars tomorrow a Christian Diwan Peishkar may come and appoint Christians. If an Ezhuva becomes the Diwan Peishkar the same difficulty will arise. We do not want to be in this dirty mire of communal differences. We want our officers to be above suspicion so that they may command the respect of our people.

My hon'ble friend Mr. Ayyappan has been asking me as to why I do not support the motion if we do not oppose. There are reasons. We think that in view of the peculiar conditions and circumstances which characterise this Department which are of a highly technical nature these appointments must be made by him who is the best person to measure the merits of the candidates according to the technical qualifications that are required by the Department. We believe that the S. S. Board sitting far away from the local conditions and knowledge of the department may not be able to do full justice in making the appointments so that it will meet the ends of justice. If the Diwan Peishkar makes the appointments in accordance with this principle, it is sufficient that the appointment is made according to the principle of communal rotation. I have explained so far the reasons why we are neutral.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): Then what was the necessity to eloquently support the motion.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): We protest against the attitude of the Government in not giving sufficient weight to the resolution that has been passed here. We cannot also agree to the arguments advanced. All the same we believe that the principle alone should be put into force and the best person to put it into force is the Diwan Peishkar.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*): Sir, I belong to a school of thought which does not believe in the S. S. Board, and is always opposed to communal representation. I have always held the view, that efficiency of the services does not depend upon recruitment being entrusted to a body of persons who are asked by certain rules to mark out one particular individual from one particular community, another from another community, not according to the efficiency of the people who are selected but according to the number of people who belong to each community. I am deadly opposed to that principle. The rules lay down that for certain jobs certain candidates from certain communities have to be found—efficiency shall not be the first criterion, but the first criterion shall be the number of persons who profess to belong to each particular community. It is not fair to the minorities at all. I will take for example the Goudasaraswat community. It is only 15,000 in number and the Pulaya community is over 80,000. Even if there are several Goudasaraswat Brahmins who are efficient and qualified and even if there are no Pulaya candidates who are equally efficient, because their community is only 15,000 the Goudasaraswat candidates will have to stand down because their community is much smaller than the Pulaya community. I am dead against that principle. If carried further, even appointments to the judiciary will have to be made from the point of view of communal representation. Even for recruitment to the High Court Bench the criterion for appointments will have to be the number of persons who belong to the communities of the candidates. I have been always opposing the principle of communal representation and as long as I have breath in my body I will oppose it because it is unjust because it is against the law of humanity.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): You are against the rule that there should be communal representation.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*): I hate interruptions, because they only serve to cloud the issue. If you want to have a debate I challenge you to it. The principle of communal representation is against all principles of humanity and principles of justice and a denial of the rights of the individual. I say that if there is an F. R. C. S. who belongs to the Jewish community who are only a thousand or two thousand in number and even if he is an expert in surgery he ought to be appointed in preference to the biggest community in the State who can put forward only a less efficient man. That has been my view and I am dead against the S. S. Board itself, and therefore against the extension of the powers to the S. S. Board whereby the rights of individuals are negatived and the rights of communities alone are put forward. That I think is wrong.

I will take up another matter. Are you for ever for establishing that because a member from a particular community has been appointed that community will gain? If you want to establish that then it necessarily follows from that that those particular officers will be doing a great favour to that community. If that be the view before you I say it is wrong. It is against the interest of the whole State. I tell you that it is wrong to forget the interests of the State. Therefore I am opposed to the principles of the S. S. Board and also to the extension of the powers of the S. S. Board and at no distant date we shall discuss that resolution before this House. I hope that this House will deeply consider this matter from the points of view of the right of the individual and of the State.

I have got a particular instance in my mind which if I divulge to-day would go against the principles put forward by certain individuals. An Ezhuva who wanted legal advice went to the seniormost man at the bar who was a Nayar while there were men belonging to his own community at the bar.

Mr. Deputy President : The hon'ble member should not make personal remarks.

Mr. V. J. Mathai (Planters) : I only speak of instances.

Mr. Deputy President : The hon'ble member will stop for a moment. You said that some hon'ble member went for legal advice to a Nayar vakil even though there were vakils of his own community.

Mr. V. J. Mathai (Planters) : I do not want to make any personal reference to individuals. I say that a member of a particular community.....

Mr. Deputy President : The hon'ble member will leave that topic.

Mr. V. J. Mathai (Planters) : If the Deputy President does not want me to speak I shall stop. I may submit that the Deputy President is interfering with my right of speech.

Mr. Deputy President : The hon'ble member will please withdraw that statement. He cannot cast a reflection on the Chair.

Mr. V. J. Mathai (Planters) : I am not prepared to withdraw. I would like to know whether I can speak. I have not made any personal reference to anybody.

Mr. Deputy President : The hon'ble member said that the Deputy President is interfering with his right of speech. He

cannot cast a reflection on the conduct of the Chair. The hon'ble member has to withdraw the statement.

Mr. C. A. Kunjunni Raja (*Advocate-General*): You must obey the Chair.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*): At the instance of the Chair I withdraw it—whether I am convinced of it or not.

So far as I know there are innumerable instances of private individuals when they want private service to be rendered to them do forget this communal rotation principle. These are days when we have got carpenters from every community and when a man wants to build a building he hires the best carpenter—I suppose that is his right. If that be a right vested in a private individual I submit it is more so in the case of a State, to obtain the services of the best men available for the services. I would challenge any member of this House to contravert or contradict the statement that the State is entitled to get the most efficient man to serve the Government, and for this reason also I oppose this resolution. I therefore oppose this resolution first of all because it forgets the rights of individuals, secondly because it puts forward communal considerations alone and denies the right of minorities. For instance the Jewish community which is only a minority community cannot expect a single job though there might be qualified hands among them, because it is only about 1000 or 2000 in number. Thirdly according to this principle the State cannot take the most efficient men into its services.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): May I know, Sir, whether efficiency is the monopoly of any community?

Mr. V. J. Mathai (*Planters*): Efficiency is the monopoly of efficient individuals.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കൃഷ്ണൻകുട്ടി: വളരെ പ്രാവശ്യം ഈ നിയമസഭയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള വാദങ്ങളെ ഇവിടെ വീണ്ടും കൊണ്ടുവന്നു വിശദമായ ചർച്ചയിൽ സംസാരിച്ചു ഈ നിയമസഭയുടെ സമയം അധികം കളയണമെന്നു ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നില്ല. കാര്യക്ഷമതയാവാം വളരെ പണ്ടു തന്നെ നടന്നുവരുന്ന ഒരു വാദമാണ്. കാര്യക്ഷമതയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും കുറവ് വരുത്തുകവിധത്തിൽ സമുദായ സംരക്ഷണം നടത്തണമെന്നും ഈ നിയമസഭയ്ക്ക് അകത്തോ പുറത്തോ സമുദായവാദികളാൽ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണ് എനിക്ക് ചർച്ച വരുന്നതു്. (ഹീയർ, ഹീയർ).

എന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർമാർ തോട്ടക്കാരൻ മെമ്പർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായ ഒരു പ്രധാനമായ തത്വമാണിതു്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട തോട്ടക്കാരന്റെ പ്രതിനിധി ആ തത്വം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് സംസാരിച്ചതു്. എപ്പോഴും കാര്യക്ഷമത ഒന്നുപോലെ

യിരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ സമുദായപ്രാതിനിധ്യമനുസരിച്ച് ഉദ്യോഗങ്ങൾ വിതരിക്കണമെന്ന മാത്രമേ സമുദായവാദക്കാർ വാദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. (മിയർ, മിയർ). ഈ സംഗതി അദ്ദേഹത്തെ തെളുപ്പപ്പെടുത്തേണ്ട ചുമതലയുള്ളതുകൊണ്ട് ആ ചുമതല ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. കാര്യക്ഷമതയുടെ കാര്യത്തിൽ വേറെ ഒരു വിഷയം കൂടിയുണ്ട്. ഒരു സമുദായത്തിൽ പെട്ട ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽ കൂടി നോക്കുമ്പോൾ അതേ സമുദായത്തിലുള്ള ആളുകൾക്കാണ് കാര്യക്ഷമത കൂടുതലുള്ളതെന്നു കാണാൻ എളുപ്പമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് പരീക്ഷായോഗ്യതകൾ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ കാര്യക്ഷമതക്ക് മാനദണ്ഡമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷ പാസായ ഒരാൾ തീർച്ചയായും ഒരു ഗുണമേന്മ ജോലിക്കു മതിയാകും. അയാൾ കൃഷ്ണാനിയാലായും ജാക്കബായറും ആയാലും മറ്റും എത്ര സമുദായത്തിൽ പെട്ട ആളായാലും പക്ഷത്തിന് എഴുത്തിന് സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷ പാസായാൽ ആയാളിൽ കാര്യക്ഷമതയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണ് ഞങ്ങൾ ആ വാദം നിറുത്തി വെച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ വാദം വീണ്ടും ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതിന് ഒരു മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. പാർവ്വതുകാരരുടെ സാധാരണവും അസാധാരണവുമായിട്ടുള്ള ചുമതലകളെ സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂമെമ്പർമാർക്കു കൈമാറുമായി പ്രസംഗിച്ചതു കേട്ടപ്പോൾ ഒരു പാർവ്വതുകാരന്റെ ജോലി ദിവസംപോഷ്കാരരുടെ ജോലിയേക്കാൾ കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് ഞാൻ ധരിച്ചുപോയത്.

വേറെ ഒരു തരക്കാരെ കൂടി ഈ നിയമസഭയിൽ ഇന്ന് കാണാൻ സാധിച്ചു. സിറ്റററു തൊട്ടുള്ളവ ലഹരിചരക്കുകളാകയാൽ അറയൊന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉപയോഗിച്ചുപോകരുതെന്നു ഒരു നിയമം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ഒരു വാർഡ് വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരത്തിൽ കട്ടികളെ കാണണമെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അവിടെ മിടക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി സിറ്റററു വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ വിദ്യാർത്ഥിയോടു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല, എങ്കിലും ശരിയല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം എന്ന്. അതുപോലെ ഈ നിയമസഭയിൽ ഒരു ഭാഗത്തു നിന്ന് ഗവണ്മെന്റിനോടു നിങ്ങളുടെ ന്യായങ്ങൾ മുഴുവൻ ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല, എങ്കിലും പ്രമേയത്തിനു നുകരണമായി പോട്ടു ചെയ്യുവാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെയുള്ള അധൈര്യമായ മനസ്ഥിതി ആരും കാണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണ് എനിക്ക് നിങ്ങളോടു ദയവായി ഉണർത്തിക്കുവാനുള്ളത്. എന്തെങ്കിലും ഒരു തത്വം ശരിയല്ലെങ്കിൽ അതിനെ എതിർക്കുവാനായിട്ടാണ് അതാതു നാട്ടുകാർ നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്തുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ വാദങ്ങൾക്കു യാതൊരു കഴവും ഇല്ലെന്നു പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച മെമ്പർ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കാത്തതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്നുള്ളതു സാധാരണക്കാർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായിട്ടൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവരും അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കും ബുദ്ധിക്കും അനുസരിച്ച് ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ച് വോട്ടു ചെയ്യണമെന്നും, എന്തൊ ചിലതു വെച്ചുകൊണ്ട് ഇതു തെറ്റല്ലെങ്കിലും ശരിയല്ലെന്നുള്ള അഴകുവൻ സമ്പ്രദായം എടുക്കരുതെന്നും എനിക്കുപേക്ഷയുണ്ട്. ഇതു ഞാൻ ധാരാളമായി പറയുന്നതല്ല. അപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായി ഒന്നും പ്രസംഗിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു വിചാരിച്ചാണ് ആദ്യം ഞാൻ ഇതിനെ പിൻതാങ്ങുക മാത്രം ചെയ്തത്. കൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു കണ്ടതു കൊണ്ട് ഇത്രയും പറഞ്ഞുവെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ: ബഹുമാനപ്പെട്ട തോട്ടക്കാരുടെ പ്രതിനിധി ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആദ്യം വളരെ കൺസിസ്റ്റൻറായിട്ടാണ് സംസാരിച്ചത്. സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻ ബോർഡിലെ നിയമനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം ഈ നിയമസഭയിൽ വന്ന കാലം മുതൽ അനുകൂലമായി വീക്ഷിച്ചിട്ടില്ല, ഇപ്പോഴും വീക്ഷിക്കുന്നില്ല. ആ തത്വത്തെ സ്വീകരിക്കുന്ന കാലത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന് അതേ പ്രമാണത്തെ സ്വീകരിച്ച് ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുവാനല്ലാതെ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തോടു സഹതപിക്കുകയേ താമുള്ളൂ. അതുപോലെ തന്നെ ഗവണ്മെന്റിനോടു സഹതപിക്കാൻ താമില്ല. ഗവണ്മെന്റ് സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻ ബോർഡ് സ്വീകരിച്ച് നടപ്പാക്കി അതനുസരിച്ച് ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങൾ നടത്തുവാനും തീർച്ചയാക്കി. ഗവണ്മെന്റും ബഹുമാനപ്പെട്ട തോട്ടക്കാരുടെ പ്രതിനിധിയെപ്പോലെ കൺസിസ്റ്റൻറായിട്ടാണ് ഇരിക്കേണ്ടത്. എന്തായാലും സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻ ബോർഡ് നടപ്പാക്കി മൂന്നു കൊല്ലം തികയാറായി. ഇപ്പോൾ ഈ കാര്യത്തിൽ ഇൻകൺസിസ്റ്റൻറായിട്ട് കാണപ്പെടുന്നത് അതാസ്യമല്ല.

കൊച്ചിൻ കോൺഗ്രസ്സ് പാട്ടിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ഗംഭീരമായ വാഗ്‌ലോരണിയോടു കൂടിയ ഒരു പ്രസംഗമാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട അഡ്വർ മെമ്പർ നടത്തിയത്. ഞങ്ങൾ ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചു വോട്ട് ചെയ്തയില്ല. എന്ന് അദ്ദേഹം ഒടുവിൽ പറഞ്ഞത് അവരുടെ കക്ഷിയുടെ തത്വങ്ങൾക്കും നിലക്കും ഒട്ടും ചേർന്നതായിട്ട് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

Mr. M. K. Devassy (Adur): Mr. Deputy President, I raise strong objection to the statement made by the hon'ble member for Kunnankulam. I can appreciate argument against argument but I cannot appreciate personal remarks or remarks against a party.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnankulam): I am not criticising any one. I only pointed out the inconsistency in adopting the principle of the Staff Selection Board and at the same time opposing this resolution. There is nothing personal in this.

കഴിഞ്ഞ നിയമസഭയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃശ്ശൂർ മെമ്പർ അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയത്തിന്റെ തത്വവും ഇതു തന്നെയായിരുന്നു. സാമുദായിക പ്രാതിനിധ്യം തന്നെയായിരുന്നു ആ പ്രമേയത്തിലേയും തത്വം. അതിനെ ആ കക്ഷി സ്വീകരിക്കുകയും ആ പ്രമേയം സ്വീകരിക്കാതെയിരുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രതികൂല നയത്തെ അവർക്ക് ചേണ്ടി ബ. മെമ്പർ പ്രതിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

എന്തായാലും സമുദായ പ്രാതിനിധ്യവാരം തൊറാണെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറല്ല. എന്നാൽ സമുദായ പ്രാതിനിധ്യമനുസരിച്ച് വിദ്യേച്ഛപാർട്ടിക്ക് അനുമതിയും മേനോന്മാരെയും നിയമിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മേനോന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ ഞാൻ പുഷ്പമായി യോജിക്കുന്നുള്ളൂ. പാർട്ടിക്ക് അനുമതി നിയമിക്കുമ്പോൾ അവർ സമുദായങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യക്കുറവിനെ പരിഹരിപ്പാൻ എന്തെങ്കിലും പേഴ്സൺറാജു കൂടി കണക്കാക്കണമെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു് ഈ സഭയോടു പറയുവാനുള്ളൂ.

Mr. C. R. Iyyunni (Trichur-South): Then where is your consistency in supporting this?

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): I am consistent because I ask the principle of the Staff Selection Board to be adopted in the case of the lower grades of the services.

ഇപ്പോൾ ൨൦ -ാം, ൨൫ -ാം കൊല്ലം സർവ്വീസായിട്ടുള്ള വില്ലേജുമേനോന്മാരിൽ പലരും പാവപ്പെട്ടതുകാരന്മാരുടെ ജോലി കിട്ടാൻ യോഗ്യതയുള്ളവരാണ്. റവന്യൂ മെമ്പറോ തവർമ്മങ്ങോ അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പ്രമോഷൻ തടയുന്നതായിരുന്നു അതു ശരിയല്ല. അതു മുതങ്ങിയ രമ്പയ്ക്കായ അക്സക്ട് വളരെ സങ്കടത്തിനിടയുള്ളതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് വില്ലേജപാവപ്പെട്ട കാരന്മാരെ നേരിട്ട സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻ ബോർഡിൽ നിന്നും നിയമിക്കുന്നതു വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഏതെങ്കിലും പെർസൻറേജ് ആയിരിക്കണം. കൂടുതൽ സർവ്വീസുള്ള വില്ലേജുമേനോന്മാരുടെ പ്രമോഷന്റെ പെർസൻറേജ് കൂടി വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഈ വിധത്തിലാണ് ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നത്. തവർമ്മങ്ങു സീക്രട്ടറിയായിരിക്കുന്ന തത്വം സമുദായ പ്രാതിനിധ്യമായതുകൊണ്ട് എത്ര തുകയിലും അതനുസരിച്ച് വേണം നിയമനം നടത്തുന്നത്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ തത്വം ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതു തെറ്റിപ്പോയെന്നു പ്രത്യക്ഷമായി പറഞ്ഞു സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻ ബോർഡ് ഇല്ലാതാക്കുകയാണ് നല്ലത്. എപ്പോഴും തവർമ്മങ്ങിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ തവർമ്മങ്ങു കൺസിസ്റ്റൻസായിരിക്കണം എന്നു മാത്രമേ എനിക്കു ഉൽബോധിപ്പിക്കാൻ ഉള്ളൂ.

Mr. K. Kochukunhan Kaimal (Vadakkancheri): Sir, I did not want to speak on this resolution because the principle involved in this resolution has already been accepted by the Government and also by the party to which I have the honour to belong. But now I find a sort of nervousness or apprehension on the part of some hon'ble members on the other side that this party is probably going behind its pledge or the support that it has already given to the principle enunciated in this chamber. The hon'ble member for Ezhuvas, Trichur, thinks that this sort of attitude on the part of some of the members of this party seems to be rather reprehensible and the hon'ble member for Kunnamkulam even doubted our sincerity. In the first instance I may say that I am not at all for going back from the support already given. I myself feel very strongly in rendering you all help in the recognition of the principle of communal justice, but at the same time I am not here for sacrificing the efficiency of service for the mere sake of pandering to the wishes of certain communal persons who have the prosperity of their community alone at heart. I must say here unmistakably that the Congress Party to which I have the honour to belong has accepted the principle of rendering communal justice to all persons who have got the same qualifications. This principle was accepted and even followed long before the Staff Selection Board was instituted. I know for certain that people who have got sufficient qualifications irrespective of the community to which they belong have been selected by our beneficent Government

for the posts for which they are qualified. Under these circumstances there is no meaning in saying that people should be selected to maintain communal ratio even at the sacrifice of efficiency. One of the criticisms levelled against the hon'ble member for Adur is that he shows a sort of nervousness and that this party is going to take an inconsistent position from what it has already taken. I want to explain that there is absolutely no inconsistency so far as this party is concerned. No doubt the resolution brought forward by the hon'ble member for Trichur, Mr. Iyyunni, simply laid down the principle that has to be followed in the matter of the appointment of the village officers. He only wanted that the rules of the Staff Selection Board should also be applied in the matter of these appointments. The present resolution deals with the machinery to be employed for effecting these appointments, so that there is some difference between the two and I think that there is absolutely no inconsistency in our present position. The resolution brought forward by the hon'ble member for Trichur was accepted unanimously by the House including the Congress Party, because it reiterated the principle that communal justice should be done not only in respect of appointments other than village officers but they should also be extended to the appointment of village officers. We are still sticking to that principle and none of my hon'ble friends on the other side should be afraid that this party is going back upon its word already given. Apart from the reasons alleged by the Revenue member or the reasons given by Mr. Devassy, I think there is some justification for retaining the power of appointments with the Diwan Peishkar who is solely responsible for the collection of revenue and also for doing other matters connected with this branch of work. I have not myself gone into the list of appointments made by the Staff Selection Board, nor do I presume to know much of the rules governing them. As for myself I do not mind who is being appointed at all. I have never cared for it. I have always found that since the working of the Staff Selection Board various difficulties have been caused to various departments for want of proper hands at times. I know as a matter of fact that various heads of departments have complained about the want of proper persons when unexpectedly his subordinates take leave. The Staff Selection Board sits generally once in two months and so the work in these offices suffer often for want of substitutes for a long time.

Mr. K. R. Viswambharan (Ezhuvas-Talappalli): As a matter of fact, may I know whether the Government have received any complaint from the heads of departments.

Mr. Deputy President: Order, order, let him continue his speech.

Mr. K. Kochukunhan Kaimal (*Vadakkancheri*): Anyway I am not concerned with it. The collection of revenue is a very important matter. The exigencies of service require that instead of the Board, sitting here and making appointments once in a month or two, for the vacancies occurring oftentimes in the various villages, it would be better to facilitate effective work by entrusting these appointments with the Diwan Peishkar who is the officer responsible for the efficient working of the department. What is the implication of the present resolution? Is it because the mover of the resolution and those who support him have no confidence in the Revenue member?

Mr. V. K. Krishnankutty (*Ezhuvas-Trichur*): No, far from it.

Mr. K. Kochukunhan Kaimal (*Vadakkancheri*): Then what is it? I can understand your reiterating the principle that communal ratio should be retained or extended so far as the appointments of village officers are concerned, I cannot understand the implication underlying this resolution. I think it is a sort of want of confidence in the Diwan Peishkar, when he has openly and candidly expressed before this House that he has always been very anxious to prefer such men even at the sacrifice of efficiency. The other day the Diwan Peishkar referred to certain appointments made by him for want of qualified men from a particular community. For want of survey trained candidates in a particular community, he had to appoint a person from that community as the Parvathiakaran carrying a higher pay. When he shows so much anxiety to observe very strictly the principle of communal justice it is rather harsh now to say that you have no confidence in him.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): Is it for want of confidence in the other heads of departments that the Staff Selection Board was constituted?

Mr. K. Kochukunhan Kaimal (*Vadakkancheri*): Certainly. (*Laughter*).

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): Then the Diwan Peishkar may equally suffer with his colleagues.

Mr. Deputy President: Order, order.

Mr. K. Kochukunhan Kaimal (*Vadakkancheri*): It is not merely want of confidence. I referred to various matters, such as exigencies, effective administration and the particular conditions under which this department of work is situated. A most important item of work relating to that department is the

collection of revenue. So, great attention has to be bestowed on the selection of candidates to that department. So far as the clerks are concerned I do not think that there is much difficulty, because the absence of one or two clerks in the department may not cause much dislocation. Therefore what I submit is that it is hard now to say that they have no confidence in the Diwan Peishkar. Without proper persons on the spot for collecting the revenue the department will certainly suffer, so that what I submit is that there is absolutely no necessity for accepting this resolution.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ഒരു സംശയം ചോദിക്കുവാൻണ്ട്. റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിയമനങ്ങൾ സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ ബേസിസ് വച്ചുകൊണ്ട് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്നും നടത്താമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ: അങ്ങിനെ കണിശമായിട്ട് ചെയ്യുവാൻ സാദ്ധ്യമാല്ലെന്നു കഴിഞ്ഞ തവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു മാതിരി ന്യായമായിട്ടൊക്കെ അവകാശങ്ങളെ പരിഗണിക്കുവാൻ നോക്കാമെന്നു മാത്രമേ പറയുവാൻ താമുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: മുമ്പുള്ള നിയമനങ്ങളെല്ലാം അങ്ങിനെയാണു നടത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂ മെമ്പറുടെ മറുപടിയിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ഭാവിയിലും ചെയ്യാമോ എന്നാണു ചോദിക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ: റേഷ്യോ സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. എല്ലാ സമുദായങ്ങളുടേയും അവകാശങ്ങളെ കാത്തുകൊണ്ട് നിയമനങ്ങൾ നടത്താമെന്നു മാത്രം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഒരു കൊല്ലത്തെ നിയമനങ്ങളെടുത്തുനോക്കിയാൽ ഏകദേശം റേഷ്യോ ശരിയായിരിക്കുമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ: ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ റേഷ്യോ ശരിയാക്കുകയില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഒരു ദീർഘകാലംകൊണ്ടെങ്കിലും റേഷ്യോ ശരിയാക്കാൻ സാധിക്കുമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ: എനിക്ക് ഇനി ഒരു മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കോ മറ്റോ മാത്രമേ ഉദ്യോഗമുണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ദീർഘകാലത്തെ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയുവാൻ സാധിക്കയില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഞാൻ ഇന്നത്തെ പോഷ്കരടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയല്ല ചോദിക്കുന്നതു്. ഇന്നത്തെല്ലെങ്കിൽ ഇനിയത്തെ പോഷ്കരടെ കാലത്തെങ്കിലും എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും തുല്യമായ പ്രാതിനിധ്യം കിട്ടിയെന്നുവരുമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ എന്ന സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നടത്തുന്ന നിയമനങ്ങളിൽ ഈ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ഓർവെച്ച് ചെയ്യണമെന്നു പറയാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് റവന്യൂ മെമ്പർത്വം പറയുകയുണ്ടായി.

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ: കണിശമായിട്ട് ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പൻ: കമ്യൂണൽ ഓട്ടോമറ്റുകാരും ഒരു സമുദായത്തിന് ഇത്ര വിതം കിട്ടുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതു കിട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു പറയാമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ: ചിററൂരിൽ അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പൻ: കൊച്ചി രാജ്യത്തിൽ ചിററൂരിൽ പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകും. ചിററൂരിൽ ഇതുപോലെ ഈടാക്കുന്ന കൃഷ്ണാനികളോ മുഹമ്മദിയരോ ഇല്ല, മുസ്ലീം നായരോ ഉള്ളവെങ്കിൽ അവർക്കു വല്ലതും ചെയ്തുകൊടുത്തു എന്നു പറയുന്ന വാദത്തിനു പ്രസക്തിയില്ല. രണ്ടു കൊല്ലംകൊണ്ടെങ്കിലും ഈ റേഷ്യോ ഫിസ്ക് ചെയ്തു കിട്ടുമോ എന്നാണു ചോദിക്കുന്നത്.

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ: സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻ ബോർഡിലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഒഴിവുകൾ ഈ സംഗതിയിൽ എല്ലാ ദിക്കിലും ഉണ്ടായി എന്നു വരികയില്ല. എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും അനുകൂലമുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിട്ടു നിയമനങ്ങൾ നടത്താമെന്നു ഇപ്പോൾ പറയുവാൻ തരമുള്ളൂ.

എന്റെ അനുഭവം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള നിയമനങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ ക്വാളിഫിക്കേഷൻ റെക്കർമെന്റു ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മണലൂർ വില്ലേജിൽ ഒരു കൃഷ്ണാനിയം പാർട്ടി. അതിനെപ്പറ്റി ഇതുവരെ യാതൊരു ആക്ഷേപവും വന്നിട്ടില്ല. മണ്ണൂരിൽ ഒരു നമ്പൂതിരിപ്പാടാണ്. അതുപോലെ കണിമംഗലത്തു് ഒരു ഈടാവനാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ഒരു കംപ്ലെയിൻറും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: കംപ്ലെയിൻറു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നേരിനെപ്പറ്റി പറയാമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ: പല സ്ഥലത്തുനിന്നും ഉണ്ടായിരിക്കാം.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: എന്തെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തു് കംപ്ലെയിൻറു കൊടുത്തിട്ടു് വെക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നാണു ചോദിക്കുന്നത്.

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ: ഉണ്ടായിരിക്കാം.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: റേഷ്യോ ഫിസ്ക് ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ഡെഫനിറ്റായിട്ട് ഒരു മറുപടി പറയാൻ സാധിക്കുമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്യുതമേനോൻ: സാധിക്കുകയില്ല.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ രീതിയെ ബേസ് ചെയ്തു രണ്ടു കൊല്ലത്തേക്കെങ്കിലും ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അച്ചുതമേനോൻ: പരീക്ഷിച്ചാലും റേഷ്യോ ശരിയാക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ഇതുവരെ പരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളിടത്തോളം ദിവാൻ പേഷ്വർ വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ കെ. അച്ചുതമേനോൻ: റേഷ്യോ ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല.

Mr. T. V. Subramania Ayyar (Nemmara): Sir, I move for a closure.

Mr. M. K. Devassy (Adur): I second it.

The Motion was put and carried.

*മിസ്റ്റർ കെ. ആർ. വിശ്വംഭരൻ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡൻ്റ്, സർ, കഴിഞ്ഞ നിയമസഭയിൽ വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി പാസാക്കിയ ഒരു പ്രമേയത്തിൻ്റെ തത്വം തന്നെ കൂടുതൽ പ്രായോഗികമായ വിധത്തിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുകയാണു് ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇതിൻ്റെ തത്വത്തോടു് ഈ സഭയിലെ ഒരു മെമ്പറൊഴിച്ചു് മറ്റൊരാളൊരും തന്നെ യോജിക്കുന്നവന്നു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു. സമുദായ പ്രാതിനിധ്യവാദം എഫിഷ്യൻസി വാദത്തിനു് ഒരിക്കലും എതിരായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും, ഒരു സമുദായത്തെ മാത്രം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോയി മറ്റൊരു സമുദായത്തെ താഴ്ത്തുന്നതിനു് സമുദായ പ്രാതിനിധ്യ തത്വത്തിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്നും, ബ്രിട്ടീഷ് കാൺഗ്രസ്സ് മന്ത്രി സഭ പോലും ഇന്നു സമുദായപ്രാതിനിധ്യ തത്വത്തെ പ്രായോഗികമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും നമുക്കെല്ലാവർക്കുമറിയാം. അതുകൊണ്ടു് സമുദായ പ്രാതിനിധ്യതത്വത്തിൽ എഫിഷ്യൻസിയെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന ഒന്നുണ്ടെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട തോട്ടക്കാരന്റെ മെമ്പർമാർക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനോടു് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ഈ വക വാദങ്ങളെല്ലാം പ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്ത സമുദായങ്ങൾക്കു ഗവൺമെൻ്റിലെ ഭരണകൂടത്തിൽ കൂടുതൽ അവകാശങ്ങൾ വേണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അതെല്ലാം കത്തകയായി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകൾ സാധാരണ പർത്തുമേൾക്കൊടുള്ളതായതുകൊണ്ടു് ആയതു് അർത്ഥിക്കുന്ന അവരോളനത്തോടെ ഞാൻ അതിനെ വിടുന്നു.

വേറെ ഒരു സംഗതി പറയുവാനുള്ളതു് ഈ യഥാർത്ഥമായ റെസല്യൂഷൻ്റെ പ്രായോഗികതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എതിരായി യാതൊരു അഭിപ്രായവും ദിവാൻപേഷ്വർമാർക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു്. അദ്ദേഹം അധികാരികളുടെ കഥ പറയുകയുണ്ടായി. അധികാരികളുടെ നിയമനങ്ങളും, ആ നിയമനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകളും എല്ലാം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെൻ്റ് വളരെകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ, അവർക്കുതന്നെ യാതൊരു എന്തു പിടിയും ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്തു്, സമാധാനമായി രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇവിടത്തെ പ്രമാണങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതിൻ്റെ ഒരു അവശിഷ്ടം മാത്രമാണതു്. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെയുള്ളവയെ നമ്മുടെ നിയമന വ്യവസ്ഥയുമായി ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ആക്കു പരീക്ഷായോഗ്യതയുണ്ടോ, ആക്കു തക്കതായ പ്രാപ്തിയുണ്ടോ അവർക്കു ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുക, സമുദായ പ്രാതിനിധ്യ തത്വത്തെ അംഗീകരിക്കുക എന്നുള്ളതാണു് ഈ പ്രമേയപാഠം ഞാനാവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഇതേ തത്വം

*Speech not corrected by the hon'ble member.

APPOINTMENT OF VILLAGE MENONS AND PARVATHIAKARANS 561

തന്നെ കഴിഞ്ഞ നിയമസഭയിൽ പാസായിട്ടും ഇന്നത്തെ പ്രമേയത്തോടു് കൊച്ചിൻ കൗൺസിൽ കക്ഷിക്ക് അനുകൂലമായ മനോഭാവം വോട്ടുകൊണ്ടു കാണിക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ലാതെ കാണുന്നതിൽ ഞാൻ അതൃപ്തം വ്യസനിക്കുന്നു. സമുദായനീതി പാലിക്കുന്നതിൽ അവർക്ക് താല്പര്യമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രമേയങ്ങൾക്കു് ആ വിധമുള്ള സ്വീകരണം അവർ എടുത്തുകാണാത്തതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും ഗവൺമെൻറുജ്ഞാതത്തിൽ അവർ അർഹിക്കുന്നവിധം പ്രാതിനിധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു വാദിക്കുന്ന മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടേയും, ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കൗൺസിൽ റ്റേയും, സന്താനപരമ്പരകളാകുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിക്ക് ഇതിനെ എതിർക്കുവാൻ മനസ്സ് വന്നതിൽ ഞാൻ അതൃപ്തം പരിതപിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളെ അവരുടെ മനോഭാവത്തെക്കുറിച്ച് അറിയിക്കുന്നതിനു് ഇതു് ഒരു കാരണമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെ ഞാനാശിക്കുന്നു. കൊച്ചിൻ കൗൺസിൽ റ്റു് ഈ നിലയിൽ പരിതപിച്ചുകൊണ്ടും, ഈ സഭയ്ക്കു് ഇന്നിവിടെ വോട്ടിനിടുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ മനോഭാവം എതിരായതുകൊണ്ടു് ഞങ്ങൾക്കു് ജയിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ സഭയുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻവലിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നു് നിങ്ങളോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

Mr. V. J. Mathai (Planters): Sir, I oppose that request for withdrawing the motion.

The Motion was put and lost.

The resolution was, by leave, withdrawn.

The House stood adjourned at 5 P. M.

B. V. K. MENON,

Secretary to the Council.